

דף יומי

INSIGHTS ומסע דאף

July 9

אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו (יונה ד:יא)

The Flunkers Guide To Flank

ימין שהוא שמאל

What is "Right"? Does it mean מימין הקורא or מימין המניח? Does "Right" mean "Right", or does it mean the "Other Right"?

Perhaps you are worried. What will be if there is a test, and you don't know which is the right and which is the left. I would like to offer you some comforting words of Old English, to allay your fears.

"Thou shalt flunketh not, for in thine hands, hath been flung, *The Flunkers Guide To Flank*.

The Mega Challenge

Someone gave me 30 days to chazzer over all my learning. I'm not sure I can do all of ש"ס, but I will try to do at least שבועה בלי נדר ובלי שבועה.

ואמר ר' גידל אמר רב מניין שנשבעין לקיים את המצוה שנאמר נשבעתי ואקיימה לשמור משפטי צדקך והלא מושבע ועומד מהר סיני הוא אלא הא קמ"ל דשרי ליה לאיניש לזרוזי נפשיה ואמר רב גידל אמר רב האומר אשכים ואשנה פרק זה אשנה מסכת זו נדר גדול נדר לאלקי ישראל והלא מושבע ועומד הוא ואין שבועה חלה על שבועה מאי קמ"ל דאפי' זרוזי בעלמא היינו דרב גידל קמייטא הא קמ"ל כיון דאי בעי פטר נפשיה בקרית שמע שחרית וערבית משום הכי חייל שבועה עליה (נדרים ח).

So I say in my קבלה, I say שבועה בלי נדר ובלי שבועה.

The ר"ן has a חידוש there that מצוות דאורייתא that are מדרשא, not explicit in the תורה, a שבועה can be חל on it. His שיטה here is that מדאורייתא one is not חובתו ידי יוצא of תלמוד תורה alone. קרית שמע.

Etc. etc.

Here are some in ש"ס who reviewed over all of their learning in 30 days:

1. ר' ששת (פסחים סח:)
2. ר' חייא בר אבא (ברכות לח:)
3. ר' אשי (מועד קטן כח:)
4. ר' חנינא בר פפא (כתובות עז:)

דף יומי דאס וואס דאס INSIGHTS

Whereas the first two were on a continual basis, in the instances of the second two it was right before they passed away.

According to תוספות in ברכות there, אבא בר אבא, didn't review all his learning, just what he learned in 30 days. Here is that תוספות:

לאו דוקא כל תלמודו אלא כל מה שהיה לומד בשלשים יום היה חוזר הכל לפניו ביום שלשים ואחד
(תוס' ד"ה כל תלתין יומין)

Side Note Vort

I want to insert a **Side Note Vort** from Reb Yehoshua Tzvi Gross. In בבא בתרא the גמרא mentions the קרח בני said what they said every 30 days, and רש"י says it was on ראש חודש.

Here is the גמרא:

א"ל תא אחוי לך בלועי דקרח חזאי תרי בועי והווי קא מפקי קוטרדא שקל גבבא דעמרא ואמשינה במיא
ודעציתה בראשה דרומחא ועייליה התם וכי אפיק הוה איחרך איחרוכי אמר לי אמית מאי שמעת ושמעית
דהו אמרין משה ותורתו אמת והן בדאין אמר לי כל תלתין יומי מהדר להו גיהנם להכא כבשר בקלחת ואמרי
הכי משה ותורתו אמת והן בדאין (בבא בתרא עד.)

פרש"י ד"ה כל תלתין יומין "כל ראש חודש"

So Reb Yehoshua Tzvi said that the reason why רש"י said ראש חודש instead of leaving it at 30 days as the simple understanding of the words would seem, is because it is the מצוה of ראש חודש which Hashem gave over to the בית דין to declare it מקודש,

(ראש השנה כד.)

ישראל דקדשינהו לראשי חדשים (ברכות מט.)

it is this מצוה which is the מצוה that might perhaps best symbolize the idea of משה אמת והן בדאין.

That said now I am holding in קידושין. So if the posts are not strictly centered on גיטין please understand.

"A-Ha"

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Les rumeurs

I was asked these two גמרא's (asked that they seemingly contradict each other) to Rabbi Flou. He liked the קשיא and he gave an answer. Here is the first גמרא:

וגבאי צדקה משיאים : מאי טעמא כיון דמנצו בהדי אינשי דאמר מר ממשכנים על הצדקה ואפילו בערב שבת ואם איתא דאיכא אית ליה קלא (קידושין עו):

In a nutshell, since he fights with alot of people so the people he fights with would bring out the פסול in his ancestry, if it existed.

Now, take a look at this גמרא in מועד קטן:

אמר ר' ראובן בן אצטרובילי אין אדם נחשד בדבר אלא אם כן עשאו ואם לא עשה כולו עשה מקצתו ואם לא עשה מקצתו הרהר בלבו לעשותו ואם לא הרהר בלבו לעשותו ראה אחרים שעשו ושמח וכו'. ולא אמרן אלא דלית ליה אויבים אבל אית ליה אויבים אויבים הוא דאפקוה לקלא (מועד קטן יח):

In a nutshell, If someone is suspected of doing something wrong, there has to be something there to that rumor, but if he has enemies then since it is possible there is nothing there, the rumor is completely fabricated and baseless, and it was concocted by the enemies of the person who is the victim of the rumor.

My קשיא is based on the גמרא in מועד קטן why wouldn't we require the descendants of גבאי צדקה to have their ייחוס checked out, since any rumor that comes out from the enemies, and the people that the גבאי צדקה is fighting with, any of those rumors are discredited, by virtue of the fact that they are coming from the enemies?

Rabbi Flou answered that the גמרא in מועד קטן is talking about a rumor about the person himself, whereas the גמרא in קידושין is talking about a rumor about the person's ancestors.

"A-Ha"

Right Left

Rabbi Flou mentioned that according to the גמרא if one faces to the left during davening it is a סגולה for חכמה.

I think he was referring to the גמרא in בבא בתרא. Here is that גמרא:

So I didn't understand since it would seem from that גמרא that for חכמה one should face to the right (south). Perhaps it is as the גמרא says further דא"ר חנינא רבי אשי כגון אתון דיתביתו בצפונה דא"ר חנינא, meaning it depends where you are located relative to ירושלים, so he was referring to someone who is located east of ירושלים.

Perhaps there is a **נפקא מינה** between the two גירסות.

לֹא תִסּוּר מִן הַדָּבָר אֲשֶׁר יִגִּדּוּ לְךָ יְמִין וּשְׂמָאל (דברים יז:יא)

```
function leftIsRight() {  
  var leftRight = "👉👉" + "Left And Right";  
  var rightLeft = "👈👈" + "Right And Left";  
  leftRight = rightLeft;  
  console.log(leftRight)  
}
```

דף יומי

DAF YOMI INSIGHTS

Execution log

12:52:52 PM

Notice

Execution started

12:52:52 PM

Info

👉👈 Right And Left

12:52:53 PM

Notice

Execution completed

שכל את ידיו כי מנשה הבכור (בראשית מח:יד)

Yaakov Avinu switched the position of his hands. יוסף הצדיק tried to correct him, but יעקב אבינו didn't accept this correction, and he kept his hands in switched positions when he gave the ברכות to אפרים and מנשה.

Here are two places in ש"ס where רבא tells אב"י that he was facing the wrong direction (at least according to one לישנא).

א"ד רבא חזייה לאב"י דקא דאוי למזרח א"ל מי סברת פני מזרח ממש פנים המאדימין את המזרח וסימניך כווא (שבת לה.)

רבא חזייה לאב"י דיהיב שלמא לימינא ברישא א"ל מי סברת לימין דידך לשמאל דידך קאמינא דהוי ימינא של הקב"ה (יומא נג:)

Up 👉👈 Down

```
function upIsDown() { etc. etc..
```

```
etc. etc.
```

Execution completed

דף יומי דאס וואס דאס IS

כי הא דר' יוסף בריה דר' יהושע בן לוי חלש ואיתנגיד כי הדר אמר ליה אבוה מאי חזית אמר ליה עולם הפוך ראיתי עליונים למטה ותחתונים למעלה אמר לו בני עולם ברור ראית וכו. (פסחים נ.)

Perhaps in this world a French Accent might be attractive, but in the world of ייחוס, I'm not sure that it carries the same level of attractiveness.

אמר ר' יוסף כל שסיחתו בבבל משיאין לו אשה והאידינא דאיכא רמאי חיישינן (קידושין עא:)

Above IS Below

עליונו של זב מנלן דכתיב וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא מאי תחתיו אילימא תחתיו דזב מואיש אשר יגע במשכבו נפקא אלא הנוגע בכל אשר יהיה הזב תחתיו ומאי ניהו עליון של זב נתקו הכתוב מטומאה חמורה והביאו לדי טומאה קלה לומא לך שאינו מטמא אלא כוכלין ומשקין (נדה לג.)

From where do we know that an object that was upon a זב cannot contaminate people or utensils? For it is written תחתיו, "below" referring to? If you will say it is referring to the זב (and an article that a זב sits on is contaminated with tumas midras, and can contaminate those who touch it) this is already learned out from וואיש אשר יגע במשכבו. Rather it is referring to the thing which the זב is under it, hence that which is **above** the זב.

Above IS Below

Ancient Egypt was divided into two regions, namely Upper Egypt and Lower Egypt. To the north was Lower Egypt, where the Nile stretched out with its several branches to form the Nile Delta. To the south was Upper Egypt, stretching to Aswan. The terminology "Upper" and "Lower" derives from the flow of the Nile from the highlands of East Africa northwards to the Mediterranean Sea. -Wikipedia

Above != Below

The javascript symbol for not equal to is !=

1. הנודד מן הבית מותר בעלייה דברי ר' מאיר (נדרים נו.)
2. אל תגרשה אלא בבית וגרשה בעלייה (גיטין כט.)
3. דם החדר טמא דם העלייה טהור (נדה יז:)
4. לא קשיא כאן שנמצא בקרקע פרוזדור וכאן שנמצא בגג פרוזדור (נדה יח.)

 "A-Ha"

דף יומי DAF INSIGHTS ומסע דאף

Above After Below

דרך בנין ממטה למעלה

The way of building is from the ground up.

אמר ר' יהודה האי מדורתה ממעלה למטה שרי ממטה למעלה אסיר וכו. (עירובין קא.)

פרש"י ד"ה שרי : ביו"ט דאין זה בנין אהלים

1. אי אפשר לעליון לבא עד שלא בא התחתון (גדה מח.).
2. אמר ליה הכי אמר ר' יוחנן אמר הקדוש ברוך הוא לא אבוא בירושלים של מעלה עד שאבוא לירושלים של מטה (תענית ה.).

A Going Is A Coming

ההוא ספסירא דשקל חמרא לזבונא ולא איזבן בהדי דהדר איתניס חמרא חייביה רב נחמן לשלומי איתיביה רבא לרב נחמן נאנסו בהליכה חייב בחזרה פטור אמר ליה חזרה דספסורא הולכה היא דאילו משכח לזבונא אפילו אבבא דביתיה מי לא מזבין ליה (גדרים לא:)

The going of a broker is his coming. This is because the broker always finds new opportunities to sell.

No Means Yes

The word אין in the משנה means "No" or "There is no".

אין בין וכו. אלא וכו. (מגילה ז:)

There is nothing between etc. except for etc..

In aramaic it means "Yes".

אין ולא ורפיא בידיה (שבת קטז.).

No Means Yes

לא לב

אמר רבי כל המנחש לו נחש שנאמר כי לא נחש ביעקב והא בלמ"ד אל"ף כתיב אלא משום מדה כנגד מדה (גדרים לב.)

שם והא בלמ"ד אל"ף כתיב אלא מדה כנגד מדה: נ"ב כבר התעורר הרב מהר"י ברלין דהרי (סוטה לא.) אמרינן ד'לא' משמע הן ומשמע לאו וביותר מבורא שם בפ' המשניות להרמב"ם וז"ל בפ"ה דסוטה לו אפילו כתוב באל"ף מורה לפעמים על הן ואפילו כתוב בוי"ו מורה על לאו לפעמים ע"ש. ואיך מקשה הש"ס "והא לא כתיב". ונראה לי שלא נאמר זאת רק היכי דהוא קרי וכתוב שדורשין שניהם המקרא והמסורה כמו הן יקטלני לא איחל במשנה דסוטה שם.

דף יומי DAF ומוסד דאף

או בכל צרתם לו צר בגמרא דסוטה דבשניהם נקרא בלמ"ד אל"ף ונקרא בלמ"ד וי"ו. ועל זה אמרו דדרשינן הכי והכי אבל במקרא שלפנינו כי לא נחש ביעקב המקרא והמסורה שניהם שוין בלמ"ד אל"ף מקשה הש"ס שפיר מנא ליה למדרש בלמ"ד וי"ו ועיין תוס' (חולין סה.) בהך דאין לו כרעים והתוס' התעוררו שם מהך אשר לא יעדה ואשר לא חומה וכלם קרי וכתוב הם ועיין תוס' (סנהדרין ד.) בהך דיש אם למקרא ומה שהתעורר מהרי"ב דהגירסא בע"י רבי לוי. עיין ירושלמי פרק ו' דשבת גם שם הגירסא. וז"ל אמר לוי כל המנחש סופו לבא עליו שנאמר כי לא נחש ע"ש ודע כי ר' לוי הנזכר במדרשו וירושלמי הוא מאוחר ללוי בר סימאי כברו של רב ותלמידו של רבי ע"ש

[מהרי"ץ חיות]

I Will Eat Means I Will Not Eat

מכלל דהא שבועה שאוכל לך דלא אכילנא משמע ורמינהו שבועות שתיים שהן ארבע שאוכל ושללא אוכל שאכלתי ושללא אכלתי מדקאמר שלא אוכל שאכלתי ושללא אכלתי מכלל דשאוכל לך דאכילנא משמע אמר אביי שאוכל שתי לשונות משמע היו מסרבין בו לאכול ואמר אכילנא אכילנא ותו שבועה שאוכל דאכילנא משמע אבל אמר לא אכילנא לא אכילנא ותו אמר שבועה שאוכל דלא אכילנא קאמר (נדרים טז.)

Inside Outside

רבה בר עולא

Here is a גמרא with רבה בר עולא and תוכו כברו:

אמר רבא כל תלמיד חכם שאין תוכו כברו אינו תלמיד חכם אמר אביי ואיתימא רבה בר עולא נקרא נתעב שנאמר אף כי נתעב ונאלח איש שותה כמים עולה (יומא עב.)

Here is a גמרא with רבה בר עולא and תוכו לברו:

וכן כיוצא בהן וכל שקבעה לה שלשה פעמים הרי זה וסת וכו'. וכן כיוצא בהן לאתויי מאי אמר רבה בר עולא לאתויי אשה שראשה כבד עליה ואבריה כבדים עליה ורותתת וגו' (נדה סג.-סג:)

💡 "A-Ha"

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

וסימניך

רבה בר עולא

מקצת קורה בתוך עשרים ומקצת קורה למעלה מעשרים מקצת סכך בתוך עשרים ומקצת סכך למעלה מעשרים וכו.
וכן. מאי הוי עלה רבה בר רב עולא אמר זה זה פסול (עירובין ג.)

אמר רבא כל תלמיד חכם שאין תוכו כברו אינו תלמיד חכם אמר אביי ואיתימא רבה בר עולא נקרא נתעב שנאמר אף
כי נתעב ונאלח איש שותה כמים עולה (יומא עב:)

To remember his שיטה in עירובין, just as there is none of the inside (תוכו) of the סוכה in the outside of the
סוכה (the ברו) so too he holds to achieve the minimum שיעור of 10 טפחים there needs to be none of the
outside of the סוכה (The סכך) on the inside. The סימן is that he says in יומא any תלמיד חכם who isn't
תוכו is called נתעב כברו.

שלום

P.S. Peace unto you. If you are feeling disoriented after reading this post I hope you find your way.

Paz

